

сокровиществова онова, което ѝ ся е повѣрило, и да го преподава съ леснина. Предидущото воображеніе треба да питае второто, и обученното добръ словопроизношеніе всегда треба да соотвѣствува съ точността и яснота на онова щото мисле. Да си наставникъ пакъ да си лишенъ отъ тья дарбы, ще какъ че изпълнявашъ една печална служба. Отсутствието на тья превосходства изявлива причината ради която много училища никакъ не преуспѣватъ, въ тья гледаме наставници, които никакъ не просвѣщаватъ ума, защото рѣчи имъ не произхождатъ отъ умъ просвѣщенъ. Слышаме рѣчи, които не влизатъ въ сердце, понеже не произхождатъ отъ сердце. Появявася тамо безчиніе и смущеніе, понеже тии существуютъ въ истата тая учителска глава. Наистина, ученіето може да дополне преимуществата отъ които природата ся е отказала, не ще може обаче да ги замѣни и за това никой никогда не треба да влиза въ поприще, за което онъ не е призванъ.

“ Желаетъ ли да знаешъ що е потребно за да е нѣкой наставникъ? Ето: разсужденіе право, память добра, воображеніе живо, языкъ чистъ и богатъ, любовь камъ юнашество, ентузіазмъ камъ улучшеніето на общинителното состояніе, неограничена приверженность на най трудните исполненія на религіозните и нравственните должности.